

det Dieblif, man indtræder som Recrut. Jeg skal hertil føie, at man jo i Reglen først nogen Tid efter, at man er bleven behandlet paa Sessjonen træder ind i Hæren som Recrut, idet Sessjonen jo sædvanligt afholdes om Es-aaret, hvorefter de paa den behandlede unge Mennesker til næste Foraar komme ind i Hæren, saaledes at der endogsaa vil medgaae $5\frac{1}{2}$ Aar. Jeg vil nu sætte det allerhelbigste Tilfælde, nemlig at man med sin 18de Aars Rægsrullealder findes tjenstdygtig ved Sessjonen; man kommer altsaa ind som Recrut i det Aar, da man fylder sit 19de Aar, altsaa i en Gjennemsnitsalder af 19 Aar. Skal der nu tilbringes $5\frac{1}{2}$ Aar, inden man kan blive Premierlieutenant, bliver man altsaa $24\frac{1}{2}$ Aar, førend det er givet, at man kan offere sig til Militairstanden for sin Livstid. Jeg er bange for, at denne Omstændighed allerede vil medføre, at mangfoldige unge Mennesker ville lade sig afholde fra at hengive sig til denne Stånd, naar det i en saa lang Tid vil henstaae som usikkert, hvorvidt de ville kunne naae Maalet, og her maa det vel erindres, at den militaire Uddannelse, som de have faaet, ikke, hvad der er Tilfælde med mangen anden Uddannelse, vil gjøre de Vedkommende stikkede til andre Livsstillinge end den, de oprindeligt specielt havde for Øie. Dette var nu det heldigste Tilfælde, men jeg skal tillade mig ogsaa at gjøre opmærksom paa et andet Tilfælde. Jeg har saaledes s. Ex. tænkt mig, hvorledes det efter den nu bestaaende Regel vilde være gaaet mig, dengang jeg besluttede mig til at søge at blive Officcer. Jeg vilde da ganske sikkert ikke være bleven fundet tjenstdygtig ved nogen Sessjon, førend jeg var i en Alder af nogle og tyve Aar, og ved at tænke mig om, hvorledes Sagen vilde have stillet sig for mine Kammerater, troer jeg at kunne sige, at mange af dem vilde have været i samme Tilfælde som jeg. Naar jeg altsaa først i en Alder af 23 Aar skulde kunne træde ind som Recrut, fordi jeg ved Sessjonen ikke vilde være funden tjenstdygtig i en tidligere Alder, vilde jeg altsaa først i en Alder af $28\frac{1}{2}$ Aar have faaet en Livsstilling eller faaet Sikkerhed for, at jeg kunde hengive mig til at være Officcer i Resten af mit Liv. Jeg troer, at disse Forhold ere saa uheldige, at man vir-

kelig ved flige Bestemmelser berøver Hæren en heel Deel Foll, som ellers godt kunde udfylde deres Plads i Hærens Rækker. Det forekommer mig, at det bør berøve mere paa Tilboeligheden og Lysten til Militairstanden og derpaa, at man er oplagt dertil i aandelig Henseende, thi man kan godt være stikket dertil ogsaa i legemlig Henseende, fordi man har forringe en Høide eller i en yngre Alder ikke er saa stærk, at man kan blive udfreven paa Sessjonen.

Jeg vil tillige gjøre opmærksom paa, at der ved denne Bestemmelse vil fremkomme en meget stor Ulighed mellem Hæren og Søværnet med Hensyn til den Alder, hvori man kan blive Befalingsmand. Ifølge Loven om Søværnets Ordning, saaledes som den udgik fra dette Thing, skal man, for at kunne indtræde i Officcerstolen, være i det Aar, i hvilket man fylder sit 17de Aar, saa at man altsaa kan indtræde deri 2 Aar tidligere end man, selv om man er fuldt udviklet, kan blive udfrevet til Landtjenesten. Man skal dernæst gaae 4 Aar i Officcerstolen, og man vil altsaa i det Aar, i hvilket man fylder sit 21de Aar, kunne aflægge den Prøve, der er afgjørende for, om man senere skal kunne blive fast Officcer. Der er rigtignok den Bestemmelse endnu, at fast Officcer kan man ikke blive, før man har gjort 2 Orlogstogter, men der er jo ikke nogen hderligere Betingelse, naar de 2 Aar ere gaaede hen paa disse Togter, idet der derefter ikke skal aflægges nogen Prøve, saa man altsaa kan være sikker med Hensyn til sin Fremtid, og selv om man ikke er det, før man har gjort disse Togter, vil man dog allerede i sit 23de Aar kunne blive udnævnt til Premierlieutenant, ikke at tale om, at begge Togterne i Reglen vilde være tilendebragte i Løbet af $1\frac{1}{2}$ Aar, thi naar Officcerprøven er bleven afholdt om Foraaret, kommer den unge Mand ud paa sit første Togt i den paafølgende Sommer og paa sit andet Togt Sommeren derpaa, ja, det vil endog staae i Marineministeriets Magt at lade ham gjøre begge Togter i Løbet af 1 Aar, forsaavidt der er Skibe ude, som gjøre 2 Togter i 1 Aar. I ethvert Tilfælde viser det sig, at Søfficerer kunne blive fast ansatte i en Alder af 23 Aar, medens det langtfra er Til-